

Grundsætninger, der burde lægges til Grund for den, men har ment i Genhold til, hvad der er fremkommet fra den ærede Ministers Side, at burde stille saavel dette Thing som Regjeringen ganske frit overfor dette Spørgsmaal, naar Sagen kom til Overveielse. Derimod har man anset det for rigtigt at fastsætte, at en saadan Lov burde indbringes i næste Samling, og man har ment, at der, naar man var enig om Toldloven, sikkert ikke vilde være nogen Banstuelighed ved, naar begge Thing erklærede sig for en saadan Lov i Principet, da at enes om Enkeltighederne i den. Hvad Enkeltighederne i den angaar, maatte man overlade Initiativet til den ærede Regjering, som selv bedst vilde kunne tage Sagen i sin Haand og forene de forskellige Anskuelser i saa Henseende. Derimod har Flertallet stillet sig noget anderledes end hidtil med Hensyn til de Forandringer i Toldloven, som burde indføres strax, og de, der burde indføres senere. Flertallet har antaget, at det var rigtigt, at den Nedsættelse, som kunde ske uden Kompensation, fandt Sted paa enkelte store Artikler, som hørte til de vigtigste Livsfornødenheder for Befolkningen, og da navnlig Petroleum, Sukker og Kaffe. Derimod skulle alle de øvrige Artikler, hele Toldlovens øvrige Indhold, først træde i Kraft, naar en Olskat blev indført. Disse tre Artikler, som jeg her nævnte, have den Fordel, at de ville kunne udskilles fra hele den øvrige Toldlov, uden at det kommer i Kollision med andre Bestemmelser i Toldloven, naar undtages Kaffe, som drager en Forandring i Tolden paa Sikorierødder og Sikorie efter sig, og hvortil der ogsaa er taget Hensyn ved Forslaget. Man vil saaledes lade den ikke ringe Fordel komme Befolkningen til Gode, som ligger dels i Eftergivelsen, dels i Nedsættelsen af Tolden paa tre saa vigtige Livsfornødenheder uden Kompensation, medens der for alle de øvrige Nedsættelser vil blive ydet en Kompensation, som er beregnet at skulle være lige saa stor som det Beløb. Indtægtsnedgangen af de paagjældende Artikler andrager, naar det beregnes paa den af Regjeringen foreslaaede Maade. Endnu maa det være mig tilladt at henlede Opmærksomheden paa en Slutningsparagraf, som foreslaas om en forandret Apothekertaxt. Naar Apothekervarerne blive frie, hvilket de skulle være, saavel efter Regjeringens tidligere som efter det nærværende Forslag, saa bør denne Frigivelse selvfølgelig ikke komme Apothekerne, men Befolkningen til Gode. Og da der i Forveien er al Anledning til at nedsætte Prisen paa Apothekervarer, som er meget høi, maa der være dobbelt Anledning nu dertil, ja, det

kan siges at være en ligefrem Forpligtelse overfor Befolkningen, at foretage en saadan Nedsættelse, naar Apothekervarerne frigives. Derfor er der foreslaaet en Slutningsparagraf, som gaar ud paa, at der samtidig med Udstedelsen af nærværende Toldlov skal udstemme en Anordning, som nedsætter Prisen paa Apothekervarer med 25—40 pCt. Hvorvidt dette Procentforhold er det rette, vil ligesom muligvis andre Enkeltheder og selvfølgelig ogsaa til en vis Grad Grundsætningerne være Gjenstand for nærmere Overveielse. Men i det Hele taget gjentager jeg, at Udvalget ikke i nogen Henseende betragter dette Arbejde, som det her foresligger, som et Ultimatum, men som Grundlag for en Forhandling, hvilket vi oprigtig ønske maatte blive Sagen til Del fra den anden Side, og særlig fra den ærede Regjerings Side. Det vil nu bero paa den Naade, hvorpaa den ærede Regjering vil udtale sig, hvorvidt der kan være nogen Forventning om, at dette Haab kan gaa i Opfyldelse.

Sad: Under den nuværende Situation, som jeg antager, kan siges at være den, at vi Alle ere overbeviste om, at det foreliggende Forslag ikke vil faae nogen reel Betydning med Hensyn til en fremtidig Revision af vor Toldlovgivning, kan jeg udtale mig meget kort paa det Mindretals Begne, hvortil jeg hører. Jeg tror ogsaa, at dette Mindretal i alt Væsentligt kan være tilfreds stillet med at henvise til den Betænkning, vi have afgivet. Vi tro, at vor Stilling i denne er fremst tilstrækkelig tydeligt, vor Stilling, som er den, at vi som hidtil ønske en fuldstændig Toldreform, men albeles bestemt modsætte os en Reduktion af de Indtægter, Statskassen har efter den gjældende Lovgivning, og som den, forjaavidt den ikke faar dem fremtidig gennem Toldindtægterne, maa have paa anden Maade. Vort Standpunkt er dette, som vi ogsaa tilstrækkelig klart have tilladt os at fremstille, at forudsat, at det ærede Flertal vedblivende lægger absolute Hindringer i Veien for en Toldreform ved ikke at ville fravige det Standpunkt, at den skal lediges af en Skattenedsættelse, og da vi ere magtesløse overfor denne Situation og ikke se os i Stand til at fremkalde en virkelig Toldreform, vilde vi ønske, at der kunde gennemføres partielle, mindre Reforme, hvorved man rettede paa de væsentligste Ulemper, som ere forbundne med de nuværende Satser. Disse maa jo paa mange Punkter, efter at der nu er forløbet 25 Aar, og efter de forandrede Produktionsforhold og de i mange Henseender forandrede Priser med Hensyn navnlig til Varer, som høre